

[Forsvarsministeren.]

tillidsbrud — de tidligere undersøgelser, der har været af denne art, har desværre ikke givet noget resultat — men jeg beder alle tingets medlemmer gøre sig klart, at hvis medlemmer af tinget eller ansvarlige blade gør brug af oplysninger, som man får fra folk, der efter forgodtbefindende har brudt den tillid, der er vist dem, så kommer den dag, da tilliden til NATOs sikkerhedstjeneste her i Danmark med rette bliver af problematisk art. Idet jeg siger dette, skal jeg iøvrigt anmode om, at man, hvis man mener, at der er brug for yderligere oplysninger om det canadiske tilbud og om de forhold, som har måttet tages i betragtning ved overvejelserne i ministeriet, begærer dem i det udenrigspolitiske nævn.

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlem hr. A. C. Normann stillede et spørgsmål til min kollega handelsministeren, som handelsministeren har bedt mig besvare, hvilket også kan være meget naturligt, da spørgsmålet vedrører et problem, der har forbindelse med statsfinanserne.

Det ærede medlem spurgte, hvorfor de efterhånden betydelige beløb, der er blevet resultatet af dollarpræmieringsordningen, bliver indsat i de private banker, og hvorfor de private banker ikke forrenter disse beløb. Jeg kan her bede det ærede medlem om at mindes, hvorledes dollarpræmieringsordningen startede. Det var oprindelig tanken, at de beløb, der blev indsat, meget hurtigt skulle udbetales til eksportørerne. Jeg kan fortælle det ærede medlem, at nationalbanken dengang ikke ønskede at have med denne ordnings administration at gøre, og det var derfor, pengene blev indsat i de private banker. Når disse ikke ønskede at forrente pengene, var det altså, fordi man oprindelig forventede, at pengene meget hurtigt ville udgå af bankerne igen. Regeringen blev efterhånden opmærksom på, at der ophobede sig en del penge, og har allerede for nogen tid siden taget spørgsmålet op til overvejelse, og det er nu vor agt at søge pengene overført til nationalbanken. I denne forbindelse vil forrentningsspørgsmålet også blive overvejet, iøvrigt i forbindelse med andre spørgsmål vedrørende forrentningen af statens indskud i nationalbanken.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard rettede et direkte spørgsmål til mig. Det gik ud på, hvordan det gik med undersøgelsen af udviklingen i forsvarsudgifterne og især de krav, der stilles til fortsat vedligeholdelse af forsvaret, efterhånden som det bliver opbygget.

Jeg kan hertil svare, at undersøgelsen fortsat er i gang; men det er klart — og jeg tror, at det ærede medlem vil forstå dette — at der er mange forhold at tage i betragtning i denne forbindelse, særlig når det drejer sig om en række år ud i fremtiden. Jeg kan i den forbindelse bl. a. nævne vurderingen af den udenrigspolitiske situation og hele spørgsmålet om, i hvilket omfang andre deltager i vore forsvarsudgifter. Dertil kommer, at før vi forelægger resultatet af undersøgelsen, har vi ønsket at se spørgsmålet på baggrund af forventningerne om den almindelige økonomiske udvikling. Det er noget, jeg tidligere har været inde på. Man er altså ved at undersøge, hvorledes man kan forvente at indkomsten vil udvikle sig i de kommende år, hvor store de investeringsopgaver er, der kan tænkes at påhvile det offentlige og de private, alle disse ting stilles i forhold til hinanden, og i sidste instans — og det er det, der må interessere en finansminister — undersøger man, hvor vid en ramme der kan være dels for at iværksætte de forskellige investeringer, dels for at fremme den reformlovgivning, som jeg er overbevist om at det ærede medlem er enig med mig i gerne skulle fremmes.

Jeg kan i dag udtrykke det håb, at det skulle være muligt for regeringen til oktober, når det nye folketingsår begynder, at fremlægge de første resultater af denne undersøgelse.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller havde en enkelt polemisk bemærkning til mig vedrørende opsparing. Det ærede medlem sagde, at jeg i en tale udenfor dette ting havde været inde på en lærd udredning af, hvad forudsætningen var for en stor opsparing. Jeg ved ikke, hvilken tale det ærede medlem tænker på. Hermed vil jeg ikke sige, at alle de taler, jeg holder udenfor dette ting, skulle være lærde; tværtimod søger jeg altid at udtrykke mig populært. Det ærede medlem var ikke enig i mine betragtninger. Det ærede medlem ville lægge en mere